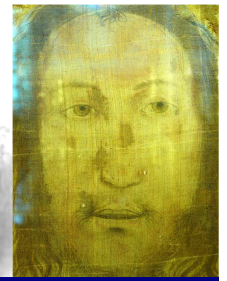

Św. Zygmunta

«Tak, jestem królem»

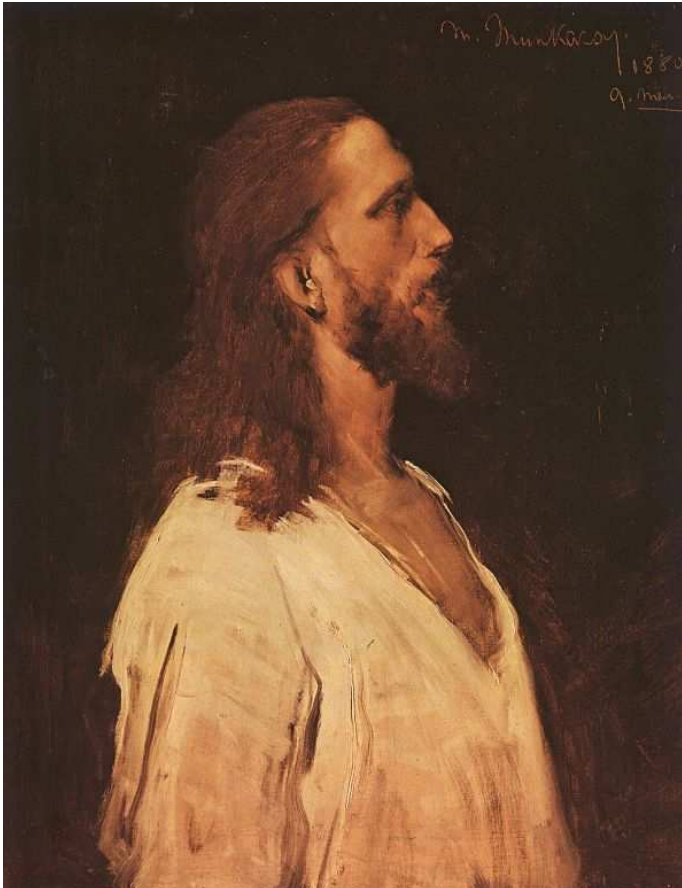
NR XLVIII/2006 (241)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNE

26 LISTOPADA 2006

TRZYDZIESIĄTA CZWARTA NIEDZIELA ZWYKŁA

UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

CHRYSZTUS PRZED PIŁATEM, MUNKÁCSY, Mihály (1844, Munkács - 1900, Eendenich), 1880, olejny na płótnie, Galeria Narodowa, Budapeszt; źródło cfa.sunsite.dk

Z PIERWSZEJ KSIĘGI PROROKA DANIELA Dn 7,13-14

Patrzyłem w nocnych widzeniach, a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służył Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przemienie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

PSALM RESPONSYJNY Ps 93

REFREN: Pan Bóg króluje, pełen majestatu

Pan króluje, oblókł się w majestat,
Pan odział się w potęgę i nią się przepasał,
tak świat utwierdził,
ze się nie zachwieje.

Twój tron niewzruszony na wieki,
Ty od wieków istniejesz. Boże,
Świadectwa Twoje bardzo godne są wiary,
Twojemu domowi przystoi świętość,
po wszystkie dni, o Panie.

Z KSIĘGI APOKALIPSY ŚWIĘTEGO JANA APOSTOŁA Ap 1,5-8

Jezus Chrystus jest Świadkiem Wiernym, Pierworodnym umarłych i Władcą królów ziemi. Tym, który nas miłuje i który przez swą krew uwolnił nas od naszych grzechów, i uczynił nas królestwem i kapłanami Bogu i Ojcu swojemu: Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen.

Oto nadchodzi z obłokami i ujrzysz Go wszelkie oko i wszyscy, którzy Go przebili. I będą Go opłakiwać wszystkie pokolenia ziemi. Tak: Amen. Jam jest Alfa i Omega, mówi Pan Bóg, który jest, który był i który

przychodzi, Wszchemogący.

AKLAMACJA Mk 11,10

Alleluja, alleluja, alleluja

Czuwajcie i módlcie się w każdym czasie,
abyście mogli stanąć przed Synem Człowieczym.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. JANA 18,33b-37

Piłat powiedział do Jezusa: „Czy Ty jesteś Królem żydowskim?”

Jezus odpowiedział: «Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?».

Piłat odparł: „Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Coś uczynił?”.

Odpowiedział Jezus: «Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd».

Piłat zatem powiedział do Niego: „A więc jesteś Królem?”.

Odpowiedział Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mego głosu».

PATRON TYGODNIA: ŚW. LEONARD Z PORTO MAURIZIO

Piotr Hieronim Casanuova urodził się w małym porcie nad Morzem Liguryjskim w 1676. Jego ojciec był właścicielem małego statku. Matka osierociła go, kiedy miał 2 lata. Macocha aliści okazała się dla dziecka dobrą matką: atmosfera w domu była tak dalece religijna, że trzech synów wstąpiło do Braci Mniejszych, a córka do klarysek w Sienie. Leonard już jako chłopiec rozwijał wśród rówieśników działalność apostolską: gromadził ich przed kapliczką, przemawiał do nich, odmawiał z nimi wspólnie różaniec.

W wieku 13 lat wysłano go na studia do Rzymu. Dla doskonalszego życia zapisał się równocześnie do Oratorium filipinów. W 1697 zrezygnował ze studiów i przywdział habit zakonny Braci Mniejszych, reformatów-obszerników, przyjmując imię Leonard. Po złożeniu ślubów rozpoczął studia teologiczne. Sześć lat później, w 1702 został kapłanem. Miał wyjechać na misje do Chin, jednakże zbyt intensywne życie wewnętrzne oraz wyczerpane studia wpędziły Leonarda w ciężką chorobę. Przynęcił on wówczas Najświętszej Maryi Pannie, że gdy wyzdrowieje, poświęci się bez reszty misjom krajowym wśród ludu. Został wysłuchany i odtąd przez 43 lata przemierzał kraj jako ludowy misjonarz, zyskując tytuł "Apostoła Włoch". Rozszerzał nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu i Niepokalanego

Poczęcia. Rozpowszechnił także nabożeństwo Drogi Krzyżowej. Świątce Męki Pańskiej erygował w prawie sześciuset kościołach, między innymi w rzymskim Kołoseum. Nie mniej żarliwie rozszerzył, za przykładem św. Bernardyna, nabożeństwo do Imienia Jezus. Polecał, by wierni wypisywali to imię na drzwiach swoich domów i mieszkań. Zachęcał wiernych do codziennego udziału we Mszy świętej i do częstej Komunii świętej, co w owych czasach należało do rzadkości. Wprowadzał także praktykę częstego nawiedzania Pana Jezusa w kościele. Nadto korzystał z okazji, by zyskiwać zakonowi nową powołania. W ten sposób założył wiele nowych domów. Leonard zwykł dawać trzy rady tym, którzy o nie zwracali się do niego:

1. Nigdy nic przeciw Bogu.
2. Nigdy nic, jeśli nie z Bogiem.
3. Nigdy nic, jeśli nie dla Boga.

W latach 1730-36 przebywał w Rzymie, prowadząc misje w mieście i jego okolicach dla żołnierzy, żeglarzy i niewolników pracujących na galerach. W 1744 papież Benedykt XIV wysłał go na misje na Korsykę. Na krótko udał mu się przywrócić tam dyscyplinę; jego wyprawa zakończyła się jednak ostatecznie niepowodzeniem, ponieważ mieszkańcy tej wyspy widzieli w nim raczej polityka niż misjonarza. Sterany wyczerpującą pracą misjonarską, zmarł w Rzymie, w klasztorze św. Bonawentury, w 1751. Benedykt XIV zarządził, aby zmarłego pochowano nie wśród braci zakonnej, ale osobno, w kaplicy. Zostawił po sobie 20 prac pisanych, m.in.: O Spowiedzi generalnej, Rekolekcje, Kazania na Wielki Post, Kazania o Najśw. Sakramencie, Zbiór pożytecznych myśli o śmierci itp. Beatyfikowany został w 1795, a kanonizowany - w 1867. Pius XI w 1923 ogłosił go patronem misji ludowych. (uroczystość 26 listopada)

il. ŚW. LEONARD, KRATINA, George (ur. 1910), 1958, brąz, 173x133 cm, St. Leonard Center, Centerville, USA; źródło www.sculpturecenter.org

Przed Piłatem Jezus wyjaśnia, że "przyszedł na świat, aby dać świadectwo prawdzie" J 18, 37. Chrześcijanin nie powinien "wstydić się świadectwa Pana" 2 Tm 1, 8. W sytuacjach, które wymagają świadectwa wiary, chrześcijanin powinien wyznać ją bez dwuznaczności, za przykładem św. Pawła, wobec swych sędziów. Powinien zachować "czyste sumienie wobec Boga i wobec ludzi" Dz 24, 16.

INFORMACJE PARAFIALNE

- ✚ **26.XI (niedziela):** Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata - koniec Roku Liturgicznego.
- ✚ **1.XII (piątek): 1-SZY PIĄTEK MIESIĄCA.** Na Mszy św. o **18:00** uczymy Najświętsze Serce Pana Jezusa. Msza św. dla dzieci o **15:45**. Spowiedź 1⁵²⁰-piątkowa 1/2 godz. przed każdą Mszą św.
- ✚ **2.XII (sobota): 1-SZA SOBOTA MIESIĄCA.** Na Mszy św. o **18:00**, oddając hołd Niepokalanemu Sercu Maryi, modlić się będziemy o trzeźwość naszej parafii. Po Mszy św. spotkanie wspólnoty Ruchu Światło-Życie.
- ✚ **3.XII (niedziela):** I niedziela Adwentu, czasu duchowego przygotowania do jak najgłębszego przeżycia Świąt Bożego Narodzenia. Ofiary zbierane na tacę przeznaczone będą na Warszawskie Seminarium Duchowne. Suma odprawiona zostanie w intencji tegorocznych pielgrzymów do Częstochowy. Po sumie comiesięczna adoracja Najświętszego Sakramentu, a po niej spotkanie kół Żywego Różańca.
- ✚ **10.XII (niedziela):** II niedziela Adwentu. 40-godzinne Nabożeństwo Eucharystyczne połączone z rekolekcjami adwentowymi. Podejmijmy wysiłek takiego uporządkowania swojego czasu, aby znaleźć możliwość udziału w tych duchowych ćwiczeniach.
- ✚ Chrzty w grudniu, tradycyjnie, w 1-szy dzień Świąt Bożego Narodzenia, **25.XII**, na Mszy św. o **10:30**. Zgłoszenia do **16.XII** w kancelarii. Przygotowanie przed chrztem dla rodziców i chrzestnych **17.XII**, po sumie, w kościele.
- ✚ Ze względu na stan zdrowia p. organista nie będzie w tym roku roznosił opłatków wigilijnych po domach naszej parafii. Będą one przez niego rozprowadzane - począwszy od przyszłej niedzieli (**3.XII**) - na terenie kościoła, przed i po Mszach świętych. Przepraszamy za utrudnienia.
- ✚ Zachęcamy do lektury prasy i wydawnictw katolickich.

ODESZLI

W ostatnim czasie odeszli z naszego grona:

- śp. **Edward PRZYWAŁA**, † 17.XI.2006, l. 70
- śp. **Jan BARAN**, † 16.XI.2006, l. 53
- śp. **Paweł KWIATKOWSKI**, † 18.XI.2006, l. 49
- śp. **Arkadiusz BARAN**, † 18.XI.2006, l. 29

Wieczne odpoczywanie racz Im dać Panie!

CHRYSZTUS KRÓLEM, CHRYSZTUS PANEM

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata wprowadził do liturgii papież Pius XI encykliką Quas Primas w 1925 na zakończenie roku jubileuszowego. Nakazał wtedy, aby we wszystkich kościołach tego dnia po głównym nabożeństwie przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówić litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświęszemu Sercu. Pius XI, uzasadniając swą decyzję, pisał m.in.:

Od dawna już powszechnie nazywano Chrystusa Królem w przenośnym tego słowa znaczeniu, a to z powodu najwyższego stopnia dostojności, przez które wyprzedza wszystkie stworzenia i przewyższa je. Mówimy więc, iż Chrystus króluje w umysłach ludzkich, nie tyle dla głębi umysłu i rozległości Swjej wiedzy, ile że on sam jest prawdą, a ludzie od Niego powinni prawdę czerpać i posłusznie ją przyjmować; mówimy też, iż Chrystus króluje w woli ludzkiej, ponieważ w Nim nie tylko nieskazitelna wola ludzka stosuje się zupełnie i z całym posłuszeństwem do najwyższej woli boskiej, lecz także dlatego, że Chrystus tak wpływa natchnieniami swymi na naszą wolną wolę, iż zapalamy się do najszlachetniejszych rzeczy [...]

Lecz jeżeli głębiej wnikniemy w rzecz, widzimy, iż we właściwym tego słowa znaczeniu imię i władzę króla należy przyznać Chrystusowi jako Człowiekowi, albowiem tylko o Chrystusie jako Człowieku można powiedzieć, iż otrzymał od Ojca "władzę i cześć, i królestwo"; Chrystus bowiem, jako Słowo Boga, będąc współistotnym Ojcu, wszystko ma wspólne z Ojcem, a więc także najwyższe i nieograniczone władztwo nad wszystkim stworzeniem.

Uroczystość ta ma nam uświadomić, że Chrystus jest Królem całego stworzenia - wszechświata. Jego panowanie nie wynika z jakichś dokonań, z wybrania czy z wywalczenia tej godności. On jest Królem, bo jest Bogiem-Człowiekiem, Stworzycielem i Odkupicielem. Z tego właśnie tytułu ma absolutną władzę. Bóg nie tylko stworzył świat, ale ciągle go stwarza i nim włada. Królestwo Jezusa jest czymś zupełnie innym od wszystkich królestw ziemskich. Dotyczy ono wszystkich

narodów, wszystkich miejsc i wszystkich czasów. Ono już istnieje w Kościele, choć jeszcze nie zostało do końca wypełnione. Dlatego właśnie w codziennej modlitwie, którą zostawił nam sam Chrystus, wołamy z nadzieją:

Przyjdź królestwo Twoje!

Władcy ziemscy nabywają tytuł królewski przez dziedziczenie, nominację i podbój. Wszystkie trzy tytuły dają Chrystusowi pełne prawo do korony i najwyższej władzy. Jako człowiek, w swej ludzkiej naturze, pochodził on przecież w prostej linii od króla Izraela, Dawida. Wykazują to Ewangelieści, podając Jego rodowód Mt 1, 5-16; Łk 3, 23-38. W narodzie wybranym ta prawda była tak pospolicie znana, że powszechnie nazywano Go Synem Dawida Mt 22, 41-46; Mk 12, 35-37; Łk 1, 27, 32; 20, 41-44; 2 Tm 2, 8; Ap 22, 16. Tak więc z krwi i dziedziczenia Chrystus miał prawo do tytułu Króla.

Chrystus jest ponadto Synem Bożym, naturą równy Bogu, drugą Osobą Trójcy Przenajświętszej. Jako taki jest Panem nieba i ziemi, Panem najwyższym i absolutnym, wobec którego wszelkie królestwa ziemskie są nieporównywalne. Aby to powszechne władztwo Jezusa podkreślić, liturgia dodała do tytułu "Król" dopełniacz "Wszechświata".

Pius XI, encyklika Quas primas, o ustanowieniu święta Chrystusa Króla, 1925, fragmenty il. NASZ ZBAWCA, RUBLOW, Andriej (ok. 1360 - 1430, Moskwa), ok. 1420, fragment, tempera na desce, Galeria Tretiakowska, Moskwa; źródło: www.abcgallery.com

MÓJ KRÓL, MÓJ PAN ...

Mój król, mój Pan - to nie mocarz żadny,
Ni ten - na którym trzy koron się piętrzy,
Ale duch pierwszy globu - światowładny,
Choćaby w chłopku - duch świata - najświętszy;
Czy on na świecie żyw - czy gdzie nad światem?
Wiem, że duch taki jest - i dość mi na tem.

Skądkolwiek jego duch na mnie uderzy,
Gdziekolwiek jego wołanie usłyszę -
Czy to zjawi się w siermiączce pasterzy,
Czy jeszcze w żłobku matka go kołysze,
Gdziekolwiek ono dziecko światowładne
Poczuję - klęknię i na twarz upadnę.

SŁOWACKI, Juliusz (1809, Krzemieniec - 1849, Paryż)

POCZET PRYMASÓW: IGNACY RACZYŃSKI (71)

Urodził się w 1741. Był synem Antoniego Raczyńskiego herbu Nałęcz. Uczeń szkół jezuickich w Bydgoszczy i Krakowie, gdzie w 1760 wstąpił do zakonu, a następnie studiował w Mediolanie. Po kasacie zakonu i powrocie do kraju był proboszczem w Brodnicy. W 1776 został kanonikiem poznańskim. Od 1794 biskup poznański: za jego rządów wyodrębniona została diecezja warszawska. Sprawny administrator, cieszył się zaufaniem władz w Berlinie. W 1806 został arcybiskupem gnieźnieńskim i administratorem diecezji warszawskiej. Walczył o poszanowanie religii i przestrzeganie prawa kościelnego. Był zaangażowany w regulację stosunków między Kościołem a państwem. Przywiązywał dużą wagę do pracy duszpasterskiej, w listach wzywał do zachowania wierności zasadom wiary katolickiej. W 1818 zrezygnował z rządów i początkowo udał się do Rzymu, a następnie osiadł w Brzozowie koło Przemysła. Zmarł w 1823 w Przemysłu. W 1854 ciało jego sprowadzono do i pochowano w kościele w Obrzyku.

il. PRYMAS RACZYŃSKI, FUHRMANN, Ludwik, ok. 1815, olejny na blasze, kruchta katedry św. Jana, Warszawa, źródło: kolo-naleczow.w.interia.pl na podstawie: "Poczet Arcybiskupów Gnieźnieńskich Prymasów Polski", Przemysław Mrozowski

MSZE ŚWIĘTE

Niedziela i uroczystości obowiązujące: 08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
Święta pracujące: 08:45, 18:00
Dni powszednie: 07:30 (codziennie), 18:00 (piątek - sobota)

KSIĘŻA

Dziekan mgr Stefan KOTWINSKI, Wikariusz Marcin KLOTZ
KANCELARIA PARAFIALNA tel. (0-22) 754 47 32, fax. (0-22) 754 41 02
Dni powszednie 08:00-09:30, 17:00-19:00
(z przerwą na Msze Św. i nabożeństwa)
Niedziela i święta: nieczynna
E-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl